

[Krag.]

i Landet, og saaledes at Resultatet ikke bliver, at noget bygges op gennem saadanne Foranstaltninger, men endnu mere brydes ned. Vi ønsker, at en saadan Undersøgelse skal foretages gennem et Udvalg som det, jeg her har skitseret Sættelsen af, og vi kan kun udtrykke vor Tilfredshed med, at Regeringen og dens Partier gennem Overenskomsten har erklæret sig rede til at opfylde dette vort Krav. Og nu er det en selvsagt Ting, at Betydningen af en Behandling af denne Sag, helt fri for Hensyn til politiske Delingslinier — og det skal den selvsagt være —, aftager i Interesse, aftager i Betydning, jo længere en saadan Redegørelses Fremkomst udsættes. Derfor har vi stillet Krav om, at denne Undersøgelse skal afsluttes senest den 1. September 1934, i rimelig Tid forud for Rigsdagens Sammentræden i Oktober, for at Spørgsmaalet ogsaa her paa Rigsdagen eventuelt kan optages til Drøftelse, saafremt det af Undersøgelsen maatte fremgaa, at der overhovedet, hvad denne Sag angaar, er en Udvej frem.

Endvidere har vi haft vor Opmærksomhed henvendt paa, at Akkord- og Moratorielovgivningen i den allernærmeste Fremtid udløber, og som Forholdene vedvarende ligger, er det efter vor Opfattelse fornødent, at man opnaar en Forlængelse, omend tidsbegrænset i betydelig Grad. Dette er man ogsaa — hvad jeg med Tilfredshed noterer — fra Regeringens Side gaaet ind paa, saaledes at den allernærmeste Tid skal benyttes til en nærmere Prøvelse af visse Bestemmelser i denne Lovgivning, som har beredt Vanskeligheder i Praksis for at naa de Maal, som man med denne Lovgivning har sat sig. Der vil altsaa blive foretaget en nærmere Prøvelse, før Forslag om Forlængelse fremsættes.

Dernæst er det jo saaledes, at vel er der ikke faa Landbrugere, som til Støtte i deres Nød har faaet Henstand i Henhold til Henstandslovgivningen for forfaldne Renter og Ydelser til Realkreditinstitutioner. Men som ærede Medlemmer vil vide, ophørte denne Lovgivning med December Termin 1932 for alle dem, der i Forvejen havde faaet 3 Terminers Henstand, og Vanskeligheder kan jo være opstaaet for mange som Følge deraf til December Termin 1932 og til Juni Termin 1933. Vi har derfor ønsket at faa undersøgt, om hele Spørgsmaalet om disse Restancer ikke kunde ordnes derigennem, at de føres ind under Rammerne af de Laanebevillinger til 4 pCt.s Rente; som nu ved Konverteringen tilvejebringes, og som bør tilvejebringes i det hurtigst mulige Tempo. Inden-

rigsministeren og Regeringen med ham har erklæret sig rede til at løse denne Opgave, saa langt som det i det hele taget er muligt under Hensyn til Forsvarligheden af den Laaneydelse, som efter Konverteringen finder Sted, og dermed kan vi jo kun erklære os tilfredse.

Sluttelig skal jeg sige, at vi har vor Opmærksomhed stærkt henvendt paa de overordentlig vanskelige Forhold i Sønderjylland, først og fremmest for det sønderjyske Landbrug, hvor Nøden jo er overordentlig fremtrædende og Auktionernes Antal desværre meget stort. Skal dette ikke yderligere tage Fart, maa der træffes Foranstaltninger af særlig Karakter til Støtte for den Del af den sønderjyske Befolkning, som i saa overordentlig Grad er ramt af Krisen. Dertil har Regeringen med os erklæret sig rede, og Spørgsmaalet om Løsningen af denne Opgave vil snarest blive optaget fra Regeringens Side.

Ja, det er da min Opfattelse, at selv om Endemaalet for Landbrugserhvervet ingenlunde kan siges at være naaet ved Gennemførelsen af denne Overenskomst, og selv om jeg maa erkende, at det inden for det Omraade, vi her, hvad Landbrugserhvervet angaar, beskæftiger os med, ikke kan naas, er der dog her Tale om et betydeligt Fremskridt, og jeg mener, at saavel for Kommunerne som for de arbejdsløse betyder den Ordning, der her vil blive gennemført, en væsentlig Lettelse af Byrderne ved Arbejdsløsheden, baade for den enkelte og for Kommunerne. Derfor skal jeg tillade mig at anbefale de her foreliggende Ændringsforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Christmas Møller: Jeg ønsker at begynde med at gøre en enkelt Bemærkning om selve den Form og den Fremgangsmaade, som er valgt ved Afslutningen nu i de allersidste Dage af den Overenskomst, der her foreligger Forslag om. Jeg tror ikke, jeg siger for meget, naar jeg siger, at Forslaget til en helt ny Affattelse af Lovforslaget, saaledes at det kommer til at hedde: „Forslag til Lov om Kriseforanstaltninger“, er meget lidt kendt af det høje Tings Medlemmer. Det har jo saa at sige ikke været behandlet i det paagældende Udvalg, og tilføje maa man ogsaa, at med Hensyn til alle tekniske og saglige Enkeltheder: hvordan Kornordningen skal føres ud i Livet, hvordan Margarineafgiften skal praktiseres, har det ikke været muligt, saaledes som man har lagt Arbejdet til Rette, i et Udvalg at faa den Behandling